

Sygn. akt VII W 833/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariusz Wieczorek

Protokolant: staż. Lena Błaszczńska

Oskarżyciel Publiczny: xxxxx

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 04.05.2016r. i 22.06.2016r.

sprawy **F. S.** syna G. i B. z domu D. ur. (...) w P.

obwinionego o to, że :

1. W dniu 17.06.2015r. około godz. 16.45 w P. na ul. (...) przy ul. (...) kierując pojazdem S. (...) o nr rej. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że dwukrotnie bez przyczyny gwałtownie zahamował zatrzymując pojazd przez jadącym autobusem marki M. o nr rej. (...) zmuszając kierowcę do gwałtownego hamowania,
2. W dniu 17.06.2015r. około godz. 16.45 w P. na ul. (...) przy ul. (...) zatrzymał pojazd marki S. (...) o nr rej. (...) w miejscu zabronionym tj. na przejściu dla pieszych,

tj. o wykroczenia z art. 86§1 kw i art. 97 kw w zw. z art. 49 ust. 1 pkt.2 UPRD

orzeka

1. obwinionego **F. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 86§1 kw w zw. z art. art. 9 § 2 kw wymierza mu łączną karę grzywny w wysokości 500,00 (pięćset) złotych,
2. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100,00 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków oraz kwotę 50,00 (pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII W 833/15

UZASADNIENIE

W dniu 17 czerwca 2015 r. S. P. jako kierowca (...) kierował autobusem miejskim wraz z pasażerami, marki M. o nr rej. (...) nr boczny(...) w P. Około godz. 16:45 S. P. wjechał autobusem marki M. o nr rej. (...) w ul. (...) i zatrzymał się w zatoczce przystanku autobusowego. Od w/w skrzyżowania w kierunku ronda na S. jezdnia posiada trzy pasy ruchu. W tym samym czasie na skrzyżowaniu z sygnalizacją świetlną ul. (...) z Alejami (...) na zielonym świetle ruszył obwiniony F. S., który kierował samochodem osobowym m-ki S. (...) nr rej. (...). W tym samym momencie S. P. zaczął ruszać i wyjeżdżać autobusem miejskim w/w z zatoczki przystanku autobusowego, zamierzając przejechać na środkowym pas, kiedy zobaczył, że kierowca samochodu osobowego S. (...) nie zwalnia mu środkowego pasa, to lekko przyhamował i kiedy zobaczył, że ostatecznie samochód ten zjeżdża na lewy pas, to autobusem z zatoczki wyjechał na środkowy pas. Obwiniony F. S. gestykulując w stronę kierowcy autobusu wyprzedził go S. (...) i zjechał ponownie na środkowy pas, przed autobus miejski M., a kiedy zbliżył się do skrętu w prawo w ulicę (...), zatrzymał się przed przejściem dla pieszych mimo, iż nikt nie przechodził wówczas przez pasy. Widząc zatrzymanie pojazdu S. (...), S. P. musiał gwałtownie hamować autobusem marki M. o nr rej. (...). Następnie obwiniony F. S. ruszył pojazdem m-ki S. (...) nr rej.

(...), za nim ruszył również S. P. autobusem marki M. o nr rej. (...) jadąc na wprost. Po chwili przed skrzyżowaniem A. K. z ul. (...), obwiniony F. S. znowu gwałtownie zahamował pojazdem S. (...), zatrzymując się tym razem bezpośrednio na kolejnym przejściu dla pieszych mimo, iż wtedy również nikt nie przechodził wówczas przez pasy. Czym ponownie zmusił S. P. do gwałtownego hamowania i zatrzymania się za nim autobusem miejskim w/w. W wyniku gwałtownego hamowania pasażerowie autobusu również gwałtownie przemieścili się do przodu autobusu. Przez chwilę oba pojazdy stały, po czym obwiniony F. S. odjechał samochodem S. (...). W konsekwencji S. P. zapisał numery rejestracyjne pojazdu S. (...) oraz poprosił pasażerów, aby ktoś zaświadczył o zachowaniu kierowcy S. (...). Na w/w apel zgłosiła się pasażerka A. W., która podała kierowcy (...) swoje dane.

Jeszcze tego samego dnia o godz. 22:30 S. P. zgłosił w/w zdarzenia drogowe na K. (...) w P.

[dowód: częściowe wyjaśnienia obwinionego F. S. k. 60-60verte; zeznania świadków S. P. k.1,60 verte, A. W. k. 4-5, 61, częściowo zeznania świadków: G. S. i B. S. (1) k.61, rozprawa sądowa 04.05.2016r. – k.62, informacja (...) k.64, protokół zawiadomienia o wykroczeniu k.1, notatka służbowa k.14, zdjęcia k.54-55, kserokopie wydruków z portali internetowych złożonych przez obwinionego k. 56-59]

Obwiniony F. S. ma 22 lata, ma wykształcenie średnie ogólne, jest studentem (...), nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu rodziców, nie posiada majątku. Nie był karany sądownie.

[dowód: dane osobopoznawcze obwinionego k.60]

Obwiniony F. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W swoich wyjaśnieniach przed sądem podał, iż faktycznie jechał samochodem S. od Al. (...) w kierunku ronda (...) i za ul. (...) za przejściem dla pieszych zjechał na prawy pas i przed przejściem dla pieszych zatrzymał się w celu przepuszczenia osoby na pasach, a potem pojechał w kierunku ronda. Podniósł, iż przepuszczał pieszego, a za nim zatrzymał się autobus (...). Wcześniej jechał środkowym pasem, zjechał na prawy pas, gdyż chciał jechać w ulicę (...). Podniósł, iż jechał wówczas z matką B. S. (2), a jego ojciec nie kierował autem.

[dowód: wyjaśnienia obwinionego F. S. k. 60-60verte]

Sąd zważył, co następuje :

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na osobowym i nieosobowym materiale dowodowym w postaci zeznań świadków: S. P. i A. W., dokumentacji zdjęciowej, gdyż wskazane dowody wzajemnie się uzupełniają i korespondują ze sobą, dlatego też Sąd dał im wiarę. Dlatego wyjaśnienia obwinionego Sąd uznał tylko częściowo za wiarygodne. Nadał walor wiarygodnych tym wyjaśnieniom, którymi obwiniony F. S. opisał, iż w dniu 17.06.2016r. faktycznie jechał Alejami (...) od A. (...) M. w kierunku ronda (...). W ocenie Sądu nie wiarygodne są wyjaśnienia obwinionego, które dotyczą okoliczności związanych z tym, iż obwiniony zatrzymał się tylko raz przed przejściem dla pieszych za ul. (...) a przed ul. (...), gdyż był zmuszony przepuścić osobę przechodzącą przez pasy. Z tych samych powodów Sąd uznał za niewiarygodne w części zeznania świadka B. S. (1), które dotyczą okoliczności związanych z zatrzymaniem pojazdu S. (...) przed przejściem dla pieszych w celu przepuszczeniu pieszych. W ocenie Sądu zeznania świadków S. P. i A. W., którym przyznano walor wiarygodności, były jednolite, spójne i wzajemnie ze sobą korespondowały. Wynika z nich niezbicie, iż kierowca samochodu S. (...) zdenerwował się na kierowcę (...), iż został zmuszony do zmniejszenia prędkości i ustąpienia pierwszeństwa autobusowi (...) wyjeżdżającemu z zatoczki autobusowej, wpuszczenia go na środkowy pas. Dalej wynika jasno i precyzyjnie, iż kierowca samochodu S. (...) dwukrotnie, bez żadnego powodu, gwałtownie zatrzymywał swój pojazd, zmuszając w ten sposób kierowcę (...) do gwałtownego hamowania, w wyniku czego pasażerowie tzw. „siłą ciężkości” również gwałtownie przemieścili się do przodu autobusu. Świadcowie stanowczo zaprzeczają, aby był jakikolwiek powód dwukrotnego zatrzymywania się pojazdu S. przed przejściem dla pieszych, na samym przejściu dla pieszych, dwukrotnego gwałtownego hamowania tegoż pojazdu przed jadącym za nim autobusem (...). Świadcowie wykluczyli, iż w tym czasie miały przechodzić jakiegokolwiek osoby po pasach. Nie ma żadnego powodu, aby świadkowie ci mieli zeznawać nieprawdę, bądź go pomawiać, gdyż nie znali oni obwinionego, nigdy wcześniej nie mieli z nim styczności. Zaś samo zachowanie kierowcy

S. (...), które było irracjonalne i niebezpieczne spowodowało, iż świadkowie w/w postanowili zgłosić to policji i opisać zachowanie takiego kierowcy. Dlatego Sąd uznał wyjaśnienia F. S. za przyjętą linię obrony mającą na celu

Rozważając kwestię winy i odpowiedzialności karnej Sąd zważył, co następuje:

Nie ujawniły się okoliczności wyłączające winę obwinionego w rozumieniu kodeksu wykroczeń. Obwiniony jako osoba dorosła i dojrzała miał w czasie dokonywania zarzucanego mu czynu zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia tego czynu i kierowania swoim postępowaniem. Mógł więc zachować się zgodnie z normami prawnymi. Nie zaistniały także w przedmiotowej sprawie żadne szczególne okoliczności, które wyłączałyby bezprawność czynu obwinionego.

Obwiniony F. S. swoim zachowaniem polegającym na tym, iż:

1. W dniu 17.06.2015r. około godz. 16.45 w P. na ul. (...) przy ul. (...) kierując pojazdem S. (...) o nr rej. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że dwukrotnie bez przyczyny gwałtownie zahamował zatrzymując pojazd przez jadącym autobusem marki M. o nr rej. (...) zmuszając kierowcę do gwałtownego hamowania,
2. W dniu 17.06.2015r. około godz. 16.45 w P. na ul. (...) przy ul. (...) zatrzymał pojazd marki S. (...) o nr rej. (...) w miejscu zabronionym tj. na przejściu dla pieszych,

czym wyczerpał dyspozycję wykroczeń z **art. 86§1 kw i art. 97 kw w zw. z art. 49 ust. 1 pkt.2 UPRD.**

Wymierzając obwinionemu F. S. karę za wykroczenia Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości tych czynów. Zdaniem Sądu społeczna szkodliwość czynów jakiego dopuścił się F. S. przekracza stopień znikomości. Obwiniony swoim zachowaniem naruszył dobro ważne dla społeczeństwa – bezpieczeństwo w komunikacji i dlatego pozostające pod ochroną prawa. Należy podnieść, iż obwiniony swym zachowaniem popełnionym z niskich pobudek / złośliwości, chęci dokuczenia kierowcy (...) za rzekomą próbę zajechania mu drogi/ stworzył realne zagrożenie na drodze, w tym dla zdrowia pasażerów autobusu komunikacji miejskiej. Nie sposób ocenić to zachowanie drogowe obwinionego jako tzw. bezmyślne „piractwo drogowe”.

Na korzyść obwinionego Sąd poczytał jedynie fakt, iż nie był dotychczas karany.

Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności Sąd na podstawie art. 86 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw wymierzył F. S. karę łączną grzywny w wysokości 500 złotych. Sąd jest przekonany, że kara ta spełni zadania w zakresie prewencji indywidualnej i będzie ostrzeżeniem także dla innych potencjalnych sprawców tego typu wykroczeń. Wymierzając karę za wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji należy bowiem mieć na względzie, że ten porządek i bezpieczeństwo na drogach w poważnym stopniu zależą od stosowania właściwej represji, która - uwzględniając rodzaj i wagę naruszonych zasad bezpieczeństwa ruchu, postać i stopień winy a także nasilenie tej kategorii wykroczeń - powinna stanowić jeden z najistotniejszych elementów zwalczania oraz zapobiegania różnym zdarzeniom komunikacyjnym.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 118 § 1 kpow, zaś o opłacie karnej na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt.1 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. – o opłatach w sprawach karnych /tj. Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. Zm/.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji.